

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U ISTOČNOM SARAJEVU
BROJ: 14 0 U 003097 16 U
Istočno Sarajevo, 29.11.2016. godine

Okružni sud u Istočnom Sarajevu i to sudija pojedinac Ranka Mršić uz učešće zapisničara Jadranke Pandžić, u upravnom sporu po tužbi tužioca Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency International u BiH, Gajeva 2, Banja Luka, zastupan po Đikić Emiru, predsjedavajućem Odbora direktora, protiv odluke tuženog Mješoviti holding „ERS“ MP a.d. Trebinje ZP „Hidroelektrane na Drini“ a.d. broj 05-00-572-3/16 od 21.06.2016. godine, u predmetu slobode pristupa informacijama, dana 29.11.2016. godine donio je sljedeću

P R E S U D U

Tužba se uvažava i osporeni akt poništava.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenom odlukom (odgovor na žalbu) Mješoviti holding „ERS“ MP a.d. Trebinje ZP „Hidroelektrane na Drini“ a.d. Višegrad broj 05-572-3/16 od 21.06.2016.godine navedeno je, da je odlukom od 18.05.2016. godine djelimično udovoljeno zahtjevu tužioca za slobodan pristup informacijama, dostavu kopija svih ugovora o javnim nabavkama radova, roba i usluga zaključenih u 2015. godini, na način što je tužilac obavješten da se kopije traženih ugovora ne mogu dostaviti zbog njihove obimnosti. Radi se o preko 800 stranica te bi dostavljanje svih ugovora zahtijevalo prethodnu analizu zaštite određenih komercijalnih interesa pojedinih ugovarača. Tužilac se obavještava da može izvršiti neposredan uvid u neki od ugovora, svakog radnog dana, u vremenu od 08,00 do 14,00 časova uz prethodnu najavu, a u skladu sa članom 14.stav 2. tačka a) Zakona o slobodi pristupa informacijama, te da dostavljaju spisak radnika zaposlenih u preduzeću iako smatraju da imena radnika nemaju nikakve veze sa ciljem istraživanja koje sprovodi tužilac. Dalje se navodi da nije bilo potrebe da se donosi rješenje o odbijanju zahtjeva za slobodan pristup informacijama jer član 14. stav 3. Zakon o slobodi pristupa informacijama Republike Srpske propisuje da se o odluci podnosilac zahtjeva obavještava dopisom.

Protiv navedene odluke tužilac je pokrenuo upravni spor. Ističe da tuženi osporenim odlukom nije pravilno primjenio odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama navodeći povjerljive komercijalne interese kao osnov za uskraćivanje informacija, u smislu člana 14. stav 2. tačka a) istog zakona, te da je tuženi trebao utvrditi da li zaštita privatnog interesa ima prevagu nad interesom javnosti i u dopisu obrazložiti koji to povjerljivi komercijalni interesi proizilaze iz kopija Ugovora o javnim nabavkama radova, roba i usluga. Tuženi ostavlja tužiocu mogućnost ličnog uvida u određene

informacije, u prostorijama tuženog, bez mogućnosti da mu se informacije umnože o njegovom trošku i prosljede na adresu čime je postupi suprotno članu 2. Zakona. Predložio je da se tužba usvoji i osporena odluka poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi je naveo da su navodi tužioca netačni, pomalo provokativni sa nastojanjem da se tuženi omalovaži, te da sve navedeno predstavlja zloupotrebu Zakona o slobodi pristupa informacijama. Ističe da je Zakonom o slobodi pristupa informacijama Republike Srpske propisano da se podnosilac zahtjeva za pristup informacijama o mogućnosti pristupa informaciji obavještava dopisom, a ne rješenjem kao pojedinačnim upravnim aktom. Dalje navodi da je ispunio obavezu o odobravanju pristupa informacijama, u skladu sa članom 14. Zakona, obavještavanjem tužioca da može neposredno izvršiti lični uvid u informacije u prostorijama tuženog. Predložio je da se tužba odbije kao neosnovana.

Ispitujući dopuštenost tužbe i zakonitost osporenog upravnog akta u skladu sa odredbom iz čl. 30. Zakona o upravnim sporovima („Sl. glasnik RS“, broj 109/05 i 63/11), a nakon što je razmotrio spise predmeta ove upravne stvari i odgovor na tužbu, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga.

Tužba je osnovana.

Iz spisa predmeta proizilazi da, postupajući po zahtjevu tužioca za pristup informacijama, tuženi ZP „Hidroelektrane na Drini“ a.d. Višegrad je djelimično odbio zahtjev, navodeći u obrazloženju odluke da kopije ugovora o djelu, koje se traže, sadrže lične podatke koji su Zakonom o zaštiti podataka osigurani i zaštićeni te obavijestilo tužioca o načinu na koji može ostvariti pristup traženim informacijama. Odlučujući o žalbi tužioca protiv navedene odluke, tuženi je odlukom-odgovorom na žalbu broj 05-00-572-3/16 od 21.06.2016.godine naveo da je, obavještavanjem tužioca o mogućnosti ličnog uvida u tražene ugovore i dostavom spiska zaposlenih radnika, ispunio obavezu o slobodi pristupa informacijama.

Po mišljenju ovog suda, organi tuženog su pogrešno utvrdili činjenično stanje i pogrešno primjenili materijalno pravo.

Upravni akt u smislu Zakona o upravnim sporovima jeste akt kojim nadležni organ iz člana 4. ovog zakona rješava o izvjesnom pravu ili obavezi, odnosno neposrednom ličnom interesu fizičkih i pravnih lica ili drugih stranaka u kakvoj upravnoj stvari. U konkretnom slučaju tuženi je odlučivao o tužiočevom pravu, odnosno o pravu na pristup informacijama, shodno Zakonu o slobodi pristupa informacijama, te u tom smislu odluke donijete povodom takvog zahtjeva imaju karakter upravnog akta.

Odredbama člana 14. stav 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 20/01) propisano je da ako se odobri pristup informaciji, bilo djelimično ili cijeloj informaciji, nadležni javni organ dopisom o tome obavještava podnosioca zahtjeva. Tačkom a) je propisano da se podnosilac zahtjeva obavještava o mogućnosti ličnog pristupa informacijama u prostorijama nadležnog javnog organa dok je tačkom b) propisano da se podnosilac zahtjeva obavještava o mogućnosti umnožavanja, procijenjenim troškovima umnožavanja, te da se umnožavanje podnosiocu zahtjeva obezbjeđuje nakon izvršene uplate. Kada je umnožavanje informacije veoma složeno ili dugotrajno, umnožavanje se obezbjeđuje podnosiocu zahtjeva u vrijeme koje

je prihvatljivo i za podnosioca zahtjeva i za nadležan javni organ; i/ili prilaže kopija tražene informacije kada se ona obezbjeđuje besplatno u smislu člana 16. ovog zakona.

Dakle, u predmetnom slučaju tuženi je bio dužan obavijestiti tužioca i o mogućnosti umnožavanja ugovora, troškovima umnožavanja, vremenu umnožavanja kao i o eventualnom obezbjeđivanju besplatne kopije tražene informacije pa se tužbeni navod da tuženi nije ostavio mogućnost da se informacije umnože o trošku tužioca, ukazuje osnovanim.

Takođe, tuženi je bio dužan da tužiocu omogući pristup traženim informacijama, poštujući pri tome i Zakon o zaštiti ličnih podataka, u smislu izostavljanja ličnih podataka i povjerljivih komercijalnih podataka koji se navode u traženim dokumentima.

Iz naprijed iznijetog, kako su se stekli razlozi iz člana 10. Zakona o upravnim sporovima, to je tužbu tužioca valjalo uvažiti, na osnovu člana 31. istog zakona.

Organ tužene će u ponovnom postupku postupiti po primjedbama ovog suda, pa će nakon toga moći donijeti na zakonu zasnovanu i pravilnu odluku.

UD IJA

Ranka Mršić

начно прато	судења
Председ	а судја
СЛАВНЕ	К СУДА

